U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **AIZOL, s. r. o.**, se sídlem v Liberci, Jičínská 121/13, zastoupeného JUDr. Liborem Janků, advokátem se sídlem 350 02 Cheb, Mánesova 13, proti žalovanému: **Finanční úřad v Liberci,** se sídlem 460 02 Liberec 2, 1. máje 97, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 30. 5. 2011, čj. 59 A 1/2010 – 134,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 19. 1. 2009 zahájil žalovaný u žalobce daňovou kontrolu, jejímž předmětem byla daň z příjmu právnických osob za rok 2006.

Žalobce se u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, domáhal ochrany před nezákonným zásahem ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. spočívajícím dle jeho tvrzení v zahájení a provádění nezákonné daňové kontroly. Krajský soud žalobu zamítl.

Proti rozsudku brojil žalobce kasační stížností; Nejvyšší správní soud v rozsudku z 13. 12. 2010, čj. 8 Aps 5/2010 - 108, zhodnotil, že rozhodnutí krajského soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, napadený rozsudek zrušil a vrátil krajskému soudu věc k dalšímu řízení.

Krajský soud, v záhlaví označeným usnesením, zastavil řízení a uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady řízení. Dospěl k závěru, že namítaná daňová kontrola již skončila, žalobcem tvrzený nezákonný zásah do jeho práv tedy již netrval, netrvaly ani jeho důsledky a nehrozilo opakování zásahu, a byly tedy splněny podmínky pro zastavení řízení stanovené v § 86 s. ř. s.

Proti citovanému usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) prostřednictvím daňové poradkyně Ing. Jitky Routkové kasační stížnost, která byla v elektronické podobě (s ověřeným elektronickým podpisem) doručena krajskému soudu 1. 7. 2011. V tomto podání stěžovatel uvedl, že napadá výroky I.a II. usnesení, a to *„z důvodů vymezených v § 103 s. ř. s.“*, které však jakkoli blíže nespecifikoval. V závěru uvedl, že *„náležitosti kasační stížnosti budou doplněny v souladu s § 106 s. ř. s.“*.

Usnesením z 1. 7. 2011, čj. 59 A 1/2010 - 144, vyzval krajský soud stěžovatele, aby do 1 měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doložil soudu plnou moc udělenou advokátu pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením z téhož dne, čj. 59 A 1/2010 - 145, krajský soud dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil prostřednictvím svého zástupce z řad advokátů náležitosti kasační stížnosti spočívající v rozsahu, v jakém stěžovatel rozhodnutí soudu napadl, důvodech kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 s. ř. s. a údaje o tom, jakého postupu soudu se domáhá. V odůvodnění usnesení soud vyložil, že stěžovatel musí mimo jiné přesně specifikovat důvody, z nichž napadl soudní rozhodnutí, a poukázal na jejich taxativní výčet v citovaném ustanovení soudního řádu správního. Dále stěžovatele poučil, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta.

Obě usnesení byla doručena do datové schránky stěžovatele téhož dne, tj. 1. 7. 2011.

Na shora uvedená usnesení reagoval stěžovatel pouze předložením plné moci z 28. 7. 2011 (doručena soudu 29. 7. 2011) udělené JUDr. Liborovi Janků, advokátovi v Chebu, pro zastupování v řízení o nyní posuzované kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvážil takto:

Kasační stížnost byla podána včas oprávněnou osobou. Stěžovatel zaplatil soudní poplatek a odstranil také vadu kasační stížnosti spočívající v nedostatku právního zastoupení.

Každá kasační stížnost musí, kromě obecných náležitostí uvedených v § 37 odst. 3 s. ř. s., obsahovat specifické náležitosti vyjmenované v § 106 odst. 1, mezi nimi také důvody, ze kterých stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Podle návětí § 103 odst. 1 s. ř. s. lze kasační stížnost podat pouze z důvodů uvedených pod písmeny a) až e) tohoto ustanovení.

Jestliže kasační stížnost neobsahuje všechny náležitosti, vyzve jej soud k jejich doplnění ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy; na včasnou žádost může být tato lhůta z vážných důvodů prodloužena, a to nejdéle o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

Krajský soud vyzval stěžovatele k doplnění kasační stížnosti shora citovaným usnesením z 1. 7. 2011. Stěžovatel však této výzvě nevyhověl a důvody kasační stížnosti nedoplnil.

Uvedení důvodů kasační stížnosti je kritériem zkoumání přípustnosti kasační stížnosti (srov. § 104 s. ř. s.) a definuje také mantinely přezkumu kasačního soudu (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Neodstranění vad kasační stížnosti tedy představuje nedostatek podmínek řízení, který brání jejímu věcnému projednání. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl ve smyslu § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl kasační soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.; při odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu